

Midler der tilstaaes fra Statens Side, skal ikke ligge saa meget i selve Midlerne som deri, at de inddirecte virke til, at de landoekonomiske Foreninger selv tilskyde noget tilkædeligt i et lignende Siemød. Den samme Betragtning har ogsaa ledet os til ikke at kunne slutte os til det meget ærede Fleertals Forslag til en ny § 3. Svad denne Paragraph angaaer, da holde vi ganske paa det Princip, der er nedlagt i § 3 i Regjeringens Udkast, hvor det hedder, at Summen fordeles til de landoekonomiske Foreninger alene i Forhold til det Bidrag, som enhver Forening selv yder til Huusdyraavlens Fremme. Idet vi som jeg før nævnte, gaar ud fra, at det meest gjælder om, saavel hos de vedkommende Foreninger som hos den enkelte Hingsteholder, at vække Virkelyst og Rappelyst, saa troer vi ogsaa, det vil være heldigst, at de landoekonomiske Foreninger faa fuldkommen Frihed til at konkurrere til det Beløb, der bliver sat til Fordeling mellem dem. Derfor man f. Ex. sætter Beløbet, som Fleertallet har foreslaaet, og som der ogsaa staaer i Loven af 1852, til 400 Rd., saa er der ikke nogen rimelig Anledning for en Forening til at stræbe efter at samle Mere end 400 Rd., thi den veed, at naar den kommer ud over de 400 Rd., saa faaer den ikke Mere for det, den virker derudover. Naar derimod det, der bliver tilbeelt Foreningen, kommer til at staae i Forhold til, hvad den selv tilskyder, saa har den den største Anledning til at stræbe videre og videre i den Retning, og der vil saaledes være Foreninger, der ville arbejde sig op til en 10 à 1200 Rd. Jeg skal saaledes tillade mig at tilraade, at man ikke vedtager den af Fleertallet foreslaaede § 3, men derimod tager under Overveelse, om man ikke af de Grunde, jeg her har anført, kunde finde sig foranlediget til at vedtage Mindretallets Forslag. — Jeg skal nu med et Par Ord omtale det Forslag, der findes under Nr. 20, og som gaar ud paa, at der ved Siden af, at der gives de landoekonomiske Foreninger Andeel i Statens Bidrag, skal gives Indenrigsministeriet Bemyndigelse til at tilstaae Laan til de landoekonomiske Foreninger, som ville benytte saadanne til derfor at holde Hingste. Dette Forslag hænger sammen

med den Betragtning, som jo vistnok maa erkjendes for rigtig, at hvor Staten vil virke til at ophjælpe en eller anden Virksomhedsgreen, den være af industriel, commerciel eller økonomisk Bessaffenhed, der stæer det meest passende ved Laan. Saaledes har man i andre Lande ublaant bethdelige Summer, f. Ex. til de Agerbrugere, der ville draine deres Jorder, og jeg har i flere Aar undret mig over, at man ikke hertillands har seet de mere fremtrædende Landbrugere gjøre Forslag til, at man ogsaa her skulle slaae ind paa den Vej, for at fremhjelpe Agerbruget. Der er naturligtvis ikke Tale om, at Staten skulde taæ en eneste Skilling, der er kun Spørgsmaal om et Laan, som skal forrentes og afdrages paa passende Maade. Det er disse Betragtninger, som have foranlediget mig til at stille det Forslag, at der ved Lov gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til at tilstaae de landoekonomiske Foreninger, der for egen Regning ville holde Hingste, saadanne Laan, som Ministeren maatte ansee for passende, og der er tilføjet de nærmere Betingelser, hvorunder Laanet skal gives. Jeg skal isovrigt strax bemærke, at da jeg staaer ene i Udvalget med dette Forslag, saa har jeg egentlig ikke noget Haab om at faae det vedtaget, men jeg har alligevel troet at burde stille det, for at bringe det under nærmere Overveelse, hvorvidt man vil gaae ind paa det Princip, der ligger til Grund derfor. Derfor det skulde vise sig, at Ingen vil udtaale sig til Ginst for dette Forslag, skal jeg være meget tilbøielig til at tage det tilbage, men jeg tillader mig at fastholde det, indtil jeg har hørt saavel den høitærede Ministers som de ærede Medlemmers Udtalelser. — Jeg skal foreløbigt slutte med disse Bemærkninger og bede det ærede Thing tage under nøie Overveelse, om det ikke maatte finde sig foranlediget til at følge Mindretallet, og stemme imod det ærede Fleertals Forslag. Jeg troer, at man da vil komme ud over de Banskfigheder, som den høitærede Minister paapegede i Fleertallets Forslag, idet jeg haaber, at Foreningerne ved deres egne Loye nok ville vide at hjelpe sig ud over de Banskfigheder, som kunne opstaae, naar der er flere Foreninger i et Amt.